

ТРИ ПЕСМЕ

ПЕРФОРАЦИЈА

- Моја глава је продрла у моје уши, мој нос, моја уста
и моје очи.
Дим дувана се пуши из моје главе.
Празне ријечи и нејасни видови се дижу.
Кораџи ме одводе до удаљених зидова свијета,
до тргова, уских улица,
и до сужених, пробијених случајева ноћи!
- Моја глава је пробušени случај ноћи!
Облаци туге спуштају се са ње.
Она мијења моје срце у црне облаке, моје кораке
у лагани ход, и моје пјесме у досаду.
- Кад се издигнем, чујем глас
који се враћа из облака.
- Тај глас покреће стијене у мом срцу, тјера ме
из досаде и пијане ноћи.
- Кад издигнем нос, могу зауставити ход звјездане прашине
звјездане прашине.
Могу да усисам мјесечину.
Могу да окренем свјетло и стихове од сунца.
- Кад се дигнем да видим
Ја ходам кроз непознате пукотине земље,
тражећи зидове свијета, прадове дјевоца, бол
који покреће срце, мој сан расте у плодном тлу
тражи ме,
јер ме таласима не бацају на обале страха.
- Ја се удаљавам од пробијене главе, али она ме прати
тражи ме, шаље таласе и вјетрове,
шаље руке пламена и јауке који ме хватају
са уских улица ноћи и пукотина земље.
Те руке ме стежу и комадају у дијелове,
прелазе преко свих зидова свијета,
свих мора,
улазе у мене, у моју главу
Неке из ушију
друге из носа, из уста
а,
остале из мојих очију!

ИЗИС

Живим у твојим очима, немој ме одбити.
Живим у твојим очима, страху мораш рећи:
збогом,

Наш следећи сусрет биће иза влажног брда,
Твоје лице јавља се на мом путу,
Гола смрт долази и купи ме
Убија орла таме и умива ме,
Кружи око мог неба, као јастреб и односи ме
Ово је твоје лице са златним осмијехом
Наш следећи сусрет биће иза влажног брда
Наш следећи сусрет биће и трава и љубав
Твоје срце долази к мени, и прича ми у ноћи
А кад оде, сјећам се свих твојих обећања
Залијевам их, а она расту док им причам,
У мојој руци расту одговори, питања и пјесме,
С њим ћу путовати,
Бићу пророк у царству снова,
Тада ћемо ићи скупа до ријеке,
И ти ћеш одговорати на њена питања кад те пита о мени,
и цјеливаће ме,

И благосиљаће ме,
Сањам да све измијеним,
Смијем се док гледам твоје очи,
и заборављам последње ране твога лица.
Сањам о изненадним свјетлима празника,
Сањам о бојама дуге сваког јутра,
Сањам о повратку птица на дрвеће.

.....

Живим у твојим очима, немој ме одбити.
Можеш покупити моје тијело са пута стрепње,
Полити га водом из ријеке да се дигне
И тако ће се моји снови преточити у ријечи, пјесме,
У зграде весела, рада и пољубаца
Просуо сам свој живот пред твојим вратима
И зато расту у мојој души, шири се
Не одбијај ме.

ХИЉАДУ И ЈЕДНА НОБ ПЛУС ЈЕДАН

Шехерзада ми је досадна.
Сваке ноћи прати ми палату
са зидовима од сафира и корала
и витезова на капији.

Она припрема храну, дивљач и китове.
Облачи ме у оклоп, штит и магичне окове.

(Ове приче су ми досадне).
(Досадан ми је њен сервилни језик),
И та лутња по далеким краљевствима,
И сав тај свијет у оклопу и невидљивим маскама.

Ја желим да се Синбад врати са својих дупих путовања,
и да ајкуле ослободе своје прогутане жртве.
Желим да се Ђавоља магична флаша
врати у свијет мистерије
(и да умјесто ње рибар улови рибу).
Желим да се Шехерзада јави
као млада дјевојка, која шета обалом ријеке
са косом сплетеном,
бацајући камичке у воду
и носећи ми храну у подне.

Ја желим Шехерзаду
као господарицу у кући
која се не боји смрти.
Желим да Шехерзада не заборави своје приче у зору
(а не да од мене учини проклетог пијетла)
чија се смрт одгађа до јутра)

Бојим се да ће Шехерзада
испричати хиљаду и једну ноћ сутра,
причајући им сваке ноћи
Плашим се затвора, лутања (одсуства свијести)
и невиности.
Плашим се да сам провео хиљаду и једну ноћ
само да би дошао на своје потубљење у зору
(и тада ти би чула моју причу)

наново, и наново
из уста Шехерзаде).

Избор песама:
Ајша ЗАХИРОВИЋ

Превела:
Милица КАЈЕВИЋ

* AHMED SWELEM је рођен 8. децембра 1942. године у Биала, Kafer El Sheikh, Египат. Дипломирао је на Ал-Азхар универзитету у Каиру.

Објавио је књиге поезије: „Пут забринутог срца“ (1967), „Улазак са четири стране“ (1970), „Трагање за непознатим“ (1973), „Сјећање ноћи“ (1977), „Одлазак на ријеку“ (1980), „Растанак и ордење“ (1985) поетске комаде: „Akhnaton“ (1980) и „Shan-gauser“ (1983), студије: „Нови погледи на арапску поезију“ (1981), „Жена у поезији Вауати“ (1984) и „Шта пјесници пишу за дјецу“ (1985).

Био је издавач часописа за поезију (1976—1977), а сада је директор издавачког одјела једне од водећих издавачких кућа на Средњем истоку у Dar El Maaref. Највредније награде које је добио за поезију су награда Савјета за књижевност, која се додјељује младима и — Kabany Cup of the Удружења за културу. Учесник је бројних угледних међународних књижевних манифестација: Сусрета писаца у Београду, Интернационалног фестивала поезије у Ротердаму, Струшких вечери поезије, Интернационалног фестивала у Ираку, итд. Повремен је на наш језик (А. Захировић).